

Arrest

nr. 137 346 van 27 januari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Angolese nationaliteit te zijn, op 26 september 2014 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 september 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 12 december 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN loco advocaat S. MICHOLT en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

1.1. Aangaande (A. J. I. C.)

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, behorende tot de Bakongo etnie en op 18 januari 1990 geboren te Luanda, waar u steeds woonde. U volgde vijf jaar scholing in Luanda, en trouwde met (E.K.C.), met wie u sinds uw trouw samenwoonde. U hielp mee met het openhouden van zijn pension. U kreeg een dochter met hem, (T.A.C.), en zorgde ook voor één van zijn nichtjes, (E.M.P.G.) (CG

12/12577), die sinds ze zes maand oud was door u werd opgevoed. Uw man was lid van UNITA en nam regelmatig deel aan manifestaties, zo ook aan een manifestatie op het onafhankelijkheidsplein in september 2011. Voor die datum hoorde u al een tweetal keer dat uw man enige tijd werd gearresteerd naar aanleiding van een deelname aan een manifestatie. In september 2011 organiseerde uw man mee de manifestatie op het onafhankelijkheidsplein. Hij werd 's morgens al gearresteerd. Na twee of drie dagen kocht hij de politie om en kon hij vrijkomen. Op 25 november 2011 nam hij opnieuw deel aan een grote manifestatie in Luanda. Hij werd opnieuw gearresteerd, maar kon opnieuw na twee of drie dagen vrijkomen. Op 15 februari 2012 kwamen er twee Cabindese jongemannen toe aan uw pension. Ze waren gestuurd door een vriend van uw man, (P.), die in Cabdina verbleef. De jongemannen werden op de luchthaven gearresteerd omdat ze medicijnen meebrachten vanuit Cabinda, maar na een telefoon van (P.) werden ze vrijgelaten en door de politie naar uw pension begeleid. U wees hen een kamer toe. De volgende dag werd u samen met uw man gearresteerd, en ook de twee Cabindese jongemannen werden gearresteerd. Jullie werden verhoord door de politie, ze wilden informatie over de twee Cabindezen. Toen bleek dat uw man een gekend manifestant was, werd hij naar een andere cel gebracht. U kreeg foto's te zien en werd gevraagd om namen te noemen, maar u kende de mensen op de foto's niet. Na vier dagen werd u uiteindelijk vrijgelaten op 20 februari 2012, maar u moest zich nog elke dag komen aanmelden. U vroeg waar uw man was, maar er werd u gezegd dat hij werd overgeplaatst en u kreeg geen verdere uitleg. Op 5 maart 2012 kwam uw schoonbroer u vertellen dat uw man uit de gevangenis kon ontsnappen, maar dat u zou moeten vluchten, anders zou u opnieuw gearresteerd worden in verband met uw man zijn ontsnapping. Jullie gingen dezelfde dag naar het huis van een vriend van uw schoonbroer. De volgende dag kwam uw man daar toe. Hij was zijn leven niet zeker en zei dat u zo snel mogelijk het land moest verlaten, hij zou later volgen. Op 8 maart 2012 verliet u Angola per vliegtuig, samen met uw dochter, uw nichtje en uw schoonbroer. U kwam de volgende dag in België aan en vroeg op 12 maart 2012 asiel aan. Na uw aankomst hoorde u van uw schoonbroer dat uw man was gearresteerd op de luchthaven. Sindsdien verloor u het contact met uw schoonbroer en hebt u geen nieuws meer over uw echtgenoot.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt vervolging door de Angolese overheid te vrezen naar aanleiding van de arrestatie van uw man, uzelf en twee Cabindezen die in jullie pension verbleven en naar aanleiding van de hierop volgende ontsnapping van uw man uit detentie (zie gehoorverslag CGVS p. 10). Jullie werden verhoord in verband met de twee Cabindezen. De politie ontdekte dat uw man een manifestant was en u werd ervan beschuldigd zijn medeplichtige te zijn (zie CGVS p. 10). **U bent er echter niet in geslaagd om tijdens uw gehoor op het CGVS te overtuigen van uw man zijn profiel van (organiator en) manifestant, noch van de detentie en daaropvolgende gebeurtenissen die aanleiding zouden gegeven hebben tot uw vlucht uit Angola.**

In verband met uw verklaringen over uw man zijn deelname aan (de organisatie van) manifestaties en over de keren dat hij naar aanleiding van deze manifestaties gearresteerd zou zijn, kan immers het volgende opgemerkt worden.

Met betrekking tot het aantal keren dat uw man voor zover u weet gearresteerd werd, legt u wisselende verklaringen af. Zo verklaarde u aanvankelijk dat uw man verschillende keren deelnam aan manifestaties, maar dat hij problemen had na de manifestatie van 25 november 2011, tijdens dewelke hij gearresteerd werd en een dag of twee vastgehouden (CGVS p. 13, 14). Gevraagd of hij ooit gearresteerd werd voor 25 november 2011 antwoordt u bevestigend en u stelt dat hij verschillende keren gearresteerd werd, telkens hij aan een manifestatie deelnam (CGVS p. 14). Gevraagd hoeveel keer hij dan in totaal gearresteerd werd, stelt u dat hij twee keer gearresteerd werd voor de arrestatie op 16 februari 2012 en u bevestigt dat hij dus bij uw weten drie keer gearresteerd werd. Gevraagd om dieper in te gaan op zijn eerste arrestatie, stelt u dat hij in september 2011 gearresteerd werd naar aanleiding van manifestaties. (CGVS p. 14.) Opnieuw gevraagd of hij dus verder nooit gearresteerd werd, stelt u nu dat hij enkel voor de manifestaties gearresteerd werd, niet om andere redenen, opnieuw gevraagd of er tenzij deze drie arrestaties nog momenten waren waarop hij gearresteerd werd, stelde u vaagweg dat hij nog een aantal keer gearresteerd werd in de stad, tijdens activiteiten. Opnieuw gevraagd hoeveel keer uw man dan in totaal gearresteerd werd stelt u dat u weet hebt van drie arrestaties. Gevraagd om dus te bevestigen dat u tenzij de drie momenten die u reeds noemde geen weet heeft van andere keren waarop uw man gearresteerd werd, stelt u nu dat men u voordien reeds kwam vertellen dat uw man had vastgezet en terug werd vrijgelaten, maar dat u er verder niets van vernam. (CGVS p. 14.) U verklaart vervolgens dat dit een tweetal keer gebeurde en dat het nog voor de drie momenten was die u al noemde (CGVS p. 15), hoewel u op de vraag wanneer uw man voor het eerste gearresteerd werd, antwoordde dat het in september 2011 was (CGVS p. 14).

Met betrekking tot de aanleiding van de arrestatie van uw man in september 2011 legt u bovendien verklaringen af die onderling strijdig zijn en die strijdig zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt. U stelt immers aanvankelijk dat de manifestatie in september 2011, waar uw man aan deelnam, plaatsvond op 'Onze De Novembro', in Luanda. De manifestatie van 25 november 2011 zou plaatsgevonden hebben op het onafhankelijkheidsplein (CGVS p. 15). Na een pauze tijdens het gehoor stelt u echter dat de manifestatie van september 2011 plaatsvond op het onafhankelijkheidsplein. Geconfronteerd met uw eerdere verklaring dat de manifestatie van 25 november 2011 op het onafhankelijkheidsplein plaatsvond en de manifestatie van september 2011 ergens anders, stelt u dat de manifestatie van september 2011 op het onafhankelijkheidsplein plaatsvond. U weet niet meer waar de manifestatie van 25 november 2011 plaatsvond (CGVS p. 18). U verklaart dat beide manifestaties grote manifestaties waren en u vermoedt dat er op de manifestatie van september 2011 meer dan 100 mensen aanwezig waren (CGVS p. 16). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt worden manifestaties tegen de regering in Angola op de voet gevolgd door de media en door mensenrechtenorganisaties, ook de manifestaties die niet plaatsvonden of waar slechts weinig mensen kwamen opdagen (zie informatie administratief dossier). Er mag dan ook vanuit gegaan worden dat u met de manifestatie van september 2011 waaraan uw man zou hebben deelgenomen, de manifestatie van 3 september 2011 op het onafhankelijkheidsplein van Luanda bedoelt, aangezien dit de enige grote manifestatie is die kan teruggevonden worden in september 2011 (zie informatie administratief dossier). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt ging de betoging vreedzaam van start op 'Praça da Independencia' (= onafhankelijkheidsplein, vroeger Largo Primeiro de Maio), maar liep ze uit de hand toen een groepje betogers het plein wilde verlaten om richting het presidentieel paleis te marcheren om de vrijlating te eisen van Pandita Neru, één van de organisatoren van de manifestatie die nog voor de start van de manifestatie werd gearresteerd. De politie blokkeerde een nabijgelegen weg en de meeste demonstranten werden gearresteerd nabij de Sagrada familia kerk. Het protest op het onafhankelijkheidsplein ging nog door tot middernacht, waarop de politie de overgebleven demonstranten met geweld van het plein verdreef, en er opnieuw mensen gearresteerd werden (zie informatie administratief dossier). Dit komt niet overeen met uw versie van de feiten, namelijk dat de manifestanten enkele rondjes rond het onafhankelijkheidsplein liepen en dat uw man in de voormiddag al op datzelfde plein gearresteerd werd (CGVS p. 18). U stelt bovendien dat uw man, (E.K.C.), samen met (Mat.) en (Mak.), de manifestatie mee organiseerde (CGVS p. 17). De achternamen van zijn twee mede-organisatoren kent u echter niet, hoewel u stelt dat zij burens waren (CGVS p. 17). Bovendien kan geen van deze namen (uw man inclusief) teruggevonden onder de organisatoren van de manifestatie op 3 september 2011, die zichzelf bekend maakten nog voor de manifestatie plaatsvond (zie informatie administratief dossier). U noemt bovendien geen enkele van de gekende organisatoren van deze manifestatie, hoewel men zou verwachten dat u enigszins op de hoogte zou zijn van gebeurtenissen in september 2011 en van de personen die er bij betrokken waren, aangezien u stelt dat uw man onder hen was en dit aanleiding heeft gegeven tot zijn arrestatie en uiteindelijk tot uw vlucht uit Angola. Hoewel u stelt dat de manifestatie op 25 november 2011 een grote manifestatie was, kan er in de informatie waarover het CGVS beschikt geen enkele (laat staan een grote) manifestatie te Luanda in november 2011 worden teruggevonden. Deze vaststellingen met betrekking tot de manifestaties waaraan uw man zou hebben deelgenomen, laten toe vraagtekens te plaatsen bij het profiel van uw man als manifestant en bijgevolg kunnen ook bij jullie arrestatie op 16 februari 2012 en bij de daaropvolgende problemen die u ondervonden zou hebben.

De namen van de twee Cabindezen wiens arrestatie aanleiding zou gegeven hebben tot uw eigen arrestatie en de arrestatie van uw man, kan u niet noemen (CGVS p. 11). De vriend van uw man die hen naar jullie pension gestuurd zou hebben, kent u slechts bij voornaam (CGVS p. 12). Nochtans zou men denken dat deze informatie u zou bijgebleven zijn, aangezien de twee mannen de aanleiding zijn van uw problemen in uw land van herkomst en u bij de politie over hen ondervraagd werd (CGVS p. 10, 12). Er kan dan ook niet worden aangenomen dat u zelfs hun naam niet kan noemen. U stelt dat uw man van u gescheiden werd zodra duidelijk werd dat hij op een lijst met manifestanten stond (CGVS p. 10). Zelf werd u op 20 februari 2012 vrijgelaten (CGVS p. 11). Wanneer u naar uw man ging informeren kreeg u te horen dat hij werd overgebracht naar een andere eenheid (CGVS p. 10). Uw man kon op 3 maart 2012 ontsnappen uit detentie (CGVS p. 13). Hoewel u uw man nog zag nadat hij uit detentie kon ontsnappen (CGVS p. 12, 13), weet u niet waar hij tot 3 maart 2012 werd vastgehouden (CGVS p. 12, 13). Ook uw verklaringen over de manier waarop u eens u in België was hoorde dat uw man op de luchthaven gearresteerd werd, zijn weinig coherent. U verklaart aanvankelijk immers dat uw schoonbroer u opbelde terwijl u in België was en u zei dat uw man ook op het punt stond om naar België te komen, maar dat hij gearresteerd werd op de luchthaven (CGVS p. 4). Later verklaart u dat uw schoonbroer hoorde dat uw man gearresteerd werd en dat hij daarom terug naar Angola vertrok (CGVS p. 10, 11), wat doet uitschijnen dat uw schoonbroer dit reeds vernam toen hij nog in België was. U vermoedt dat uw schoonbroer op 11 maart 2012 terug naar Angola vertrok (CGVS p. 11). Hij belde u na

drie dagen, maar wist nog steeds niet waar uw man zich bevond (CGVS p. 10). Aan het einde van het gehoor verklaart u echter dat uw schoonbroer u op 11 maart 2012 opbelde vanuit Angola en u vertelde dat uw man gearresteerd werd in de luchthaven (CGVS p. 20). Verder valt op dat u sindsdien geen contact meer hield met uw schoonbroer (CGVS p. 10, 20), noch met iemand anders in Angola (CGVS p. 6, 7). Van een asielzoeker kan nochtans verwacht worden dat hij zich, op welke manier dan ook, op de hoogte houdt van de stand van zaken met betrekking tot zijn voorgehouden problemen. De situatie van uw man is van cruciaal belang voor uw eigen veiligheid in uw land van herkomst. Men zou dan ook verwachten dat u zou zorgen hoe dan ook contact te houden met iemand in Angola, zodat u zich van zijn situatie op de hoogte kan houden. Dat u naliert dit te doen tast de ernst van uw beweerde problemen verder aan. U verklaarde weliswaar dat u de gegevens van uw familie aan het Rode Kruis gaf (CGVS p. 20), maar er kan niet worden ingezien waarom u zelf niet zorgde het contact met hen en met uw schoonbroer in stand te houden, aangezien u op 5 maart 2012 van thuis uit vertrok (CGVS p. 10), samen met uw schoonbroer, wetende dat het vertrek van uw man uit Angola niet voor de hand liggend zou zijn.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt geen documenten voor die uw identiteit of reisweg kunnen ondersteunen.

Er kan worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw nichtje – (E.M.P.G.) (CG1212577), op 27 juni 2014 gehoord op het CGVS - een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. Aangaande (P.G.E.M.)

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, op 9 mei 2003 geboren te Luanda, waar u steeds woonde. U bent minderjarig. U bent naar België gereisd met (C.A.J.I.) (CG 1212940), haar dochter (T.A.C.) en een oom die u (A.) noemt. (C.A.J.I.) is getrouwd met (E.K.C.). U bent opgevoed door Catarina sinds u ongeveer zes maanden oud was en verwijst naar haar als uw moeder, of ook wel uw tante. Volgens de verklaringen van Catarina bent u de dochter van de zus van (E.K.C.). Uw moeder heet (M.M.P.) (fonetisch), uw vader heet (G.). Uw moeder werd ziek na uw geboorte en ging in behandeling. Uw vader startte een nieuwe familie en keek niet meer naar uw om. U kwam samen met Catarina op 11 maart 2012 in België aan en vroeg op 12 maart 2012 asiel aan.

B. Motivering

U verklaart niet te weten waarom u Angola verlaten hebt en u stelt dat Catarina er u nooit iets over vertelde. U weet evenmin waarom Catarina niet naar Angola wil terugkeren, noch wat er zou gebeuren indien u zelf met uw tante zou terugkeren (zie gehoorverslag CGVS p 9, 10). Vermits uw tante Catarina evenmin problemen in uw hoofde aanhaalt (zie gehoorverslag Catarina, p. 21) kan ervan worden uitgegaan dat uw asielaanvraag is gestoeld op dezelfde motieven die uw tante (C.A.J.I.) (CG 1212940) in het kader van haar asielrelaas aanhaalt. In het kader van haar asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:

“U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, behorende tot de Bakongo etnie en op 18 januari 1990 geboren te Luanda, waar u steeds woonde. U volgde vijf jaar scholing in Luanda, en trouwde met (E.K.C.), met wie u sinds uw trouw samenwoonde. U hielp mee met het openhouden van zijn pension. U kreeg een dochter met hem, (T.A.C.), en zorgde ook voor één van zijn nichtjes, (E.M.P.G.) (CG 12/12577), die sinds ze zes maand oud was door u werd opgevoed. Uw man was lid van UNITA en nam regelmatig deel aan manifestaties, zo ook aan een manifestatie op het onafhankelijkheidsplein in september 2011. Voor die datum hoorde u al een tweetal keer dat uw man enige tijd werd gearresteerd naar aanleiding van een deelname aan een manifestatie. In september 2011 organiseerde uw man mee de manifestatie op het onafhankelijkheidsplein. Hij werd 's morgens al gearresteerd. Na twee of drie dagen kocht hij de politie om en kon hij vrijkomen. Op 25 november 2011 nam hij opnieuw deel aan een grote manifestatie in Luanda. Hij werd opnieuw gearresteerd, maar kon opnieuw na twee of drie dagen vrijkomen. Op 15 februari 2012 kwamen er twee Cabindese jongemannen toe aan uw pension. Ze waren gestuurd door een vriend van uw man, (P.), die in Cabinda verbleef. De jongemannen werden op de luchthaven gearresteerd omdat ze medicijnen meebrachten vanuit Cabinda, maar na een telefoon van (P.) werden ze vrijgelaten en door de politie naar uw pension begeleid. U wees hen een

kamer toe. De volgende dag werd u samen met uw man gearresteerd, en ook de twee Cabindese jongemannen werden gearresteerd. Jullie werden verhoord door de politie, ze wilden informatie over de twee Cabindezen. Toen bleek dat uw man een gekend manifestant was, werd hij naar een andere cel gebracht. U kreeg foto's te zien en werd gevraagd om namen te noemen, maar u kende de mensen op de foto's niet. Na vier dagen werd u uiteindelijk vrijgelaten op 20 februari 2012, maar u moest zich nog elke dag komen aanmelden. U vroeg waar uw man was, maar er werd u gezegd dat hij werd overgeplaatst en u kreeg geen verdere uitleg. Op 5 maart 2012 kwam uw schoonbroer u vertellen dat uw man uit de gevangenis kon ontsnappen, maar dat u zou moeten vluchten, anders zou u opnieuw gearresteerd worden in verband met uw man zijn ontsnapping. Jullie gingen dezelfde dag naar het huis van een vriend van uw schoonbroer. De volgende dag kwam uw man daar toe. Hij was zijn leven niet zeker en zei dat u zo snel mogelijk het land moest verlaten, hij zou later volgen. Op 8 maart 2012 verliet u Angola per vliegtuig, samen met uw dochter, uw nichtje en uw schoonbroer. U kwam de volgende dag in België aan en vroeg op 12 maart 2012 asiel aan. Na uw aankomst hoorde u van uw schoonbroer dat uw man was gearresteerd op de luchthaven. Sindsdien verloor u het contact met uw schoonbroer en hebt u geen nieuws meer over uw echtgenoot.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt vervolging door de Angolese overheid te vrezen naar aanleiding van de arrestatie van uw man, uzelf en twee Cabindezen die in jullie pension verbleven en naar aanleiding van de hierop volgende ontsnapping van uw man uit detentie (zie gehoorverslag CGVS p. 10). Jullie werden verhoord in verband met de twee Cabindezen. De politie ontdekte dat uw man een manifestant was en u werd ervan beschuldigd zijn medeplichtige te zijn (zie CGVS p. 10). **U bent er echter niet in geslaagd om tijdens uw gehoor op het CGVS te overtuigen van uw man zijn profiel van (organiator en) manifestant, noch van de detentie en daaropvolgende gebeurtenissen die aanleiding zouden gegeven hebben tot uw vlucht uit Angola.**

In verband met uw verklaringen over uw man zijn deelname aan (de organisatie van) manifestaties en over de keren dat hij naar aanleiding van deze manifestaties gearresteerd zou zijn, kan immers het volgende opgemerkt worden.

Met betrekking tot het aantal keren dat uw man voor zover u weet gearresteerd werd, legt u wisselende verklaringen af. Zo verklaarde u aanvankelijk dat uw man verschillende keren deelnam aan manifestaties, maar dat hij problemen had na de manifestatie van 25 november 2011, tijdens dewelke hij gearresteerd werd en een dag of twee vastgehouden (CGVS p. 13, 14). Gevraagd of hij ooit gearresteerd werd voor 25 november 2011 antwoordt u bevestigend en u stelt dat hij verschillende keren gearresteerd werd, telkens hij aan een manifestatie deelnam (CGVS p. 14). Gevraagd hoeveel keer hij dan in totaal gearresteerd werd, stelt u dat hij twee keer gearresteerd werd voor de arrestatie op 16 februari 2012 en u bevestigt dat hij dus bij uw weten drie keer gearresteerd werd. Gevraagd om dieper in te gaan op zijn eerste arrestatie, stelt u dat hij in september 2011 gearresteerd werd naar aanleiding van manifestaties. (CGVS p. 14.) Opnieuw gevraagd of hij dus verder nooit gearresteerd werd, stelt u nu dat hij enkel voor de manifestaties gearresteerd werd, niet om andere redenen, opnieuw gevraagd of er tenzij deze drie arrestaties nog momenten waren waarop hij gearresteerd werd, stelde u vaagweg dat hij nog een aantal keer gearresteerd werd in de stad, tijdens activiteiten. Opnieuw gevraagd hoeveel keer uw man dan in totaal gearresteerd werd stelt u dat u weet hebt van drie arrestaties. Gevraagd om dus te bevestigen dat u tenzij de drie momenten die u reeds noemde geen weet heeft van andere keren waarop uw man gearresteerd werd, stelt u nu dat men u voordien reeds kwam vertellen dat uw man had vastgezet en terug werd vrijgelaten, maar dat u er verder niets van vernam. (CGVS p. 14.) U verklaart vervolgens dat dit een tweetal keer gebeurde en dat het nog voor de drie momenten was die u al noemde (CGVS p. 15), hoewel u op de vraag wanneer uw man voor het eerste gearresteerd werd, antwoordde dat het in september 2011 was (CGVS p. 14).

Met betrekking tot de aanleiding van de arrestatie van uw man in september 2011 legt u bovendien verklaringen af die onderling strijdig zijn en die strijdig zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt. U stelt immers aanvankelijk dat de manifestatie in september 2011, waar uw man aan deelnam, plaatsvond op 'Onze De Novembro', in Luanda. De manifestatie van 25 november 2011 zou plaatsgevonden hebben op het onafhankelijkheidsplein (CGVS p. 15). Na een pauze tijdens het gehoor stelt u echter dat de manifestatie van september 2011 plaatsvond op het onafhankelijkheidsplein. Geconfronteerd met uw eerdere verklaring dat de manifestatie van 25 november 2011 op het onafhankelijkheidsplein plaatsvond en de manifestatie van september 2011 ergens anders, stelt u dat de manifestatie van september 2011 op het onafhankelijkheidsplein plaatsvond. U weet niet meer waar de manifestatie van 25 november 2011 plaatsvond (CGVS p. 18). U verklaart dat beide manifestaties grote manifestaties waren en u vermoedt dat er op de manifestatie van september 2011 meer dan 100 mensen aanwezig waren (CGVS p. 16). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt

worden manifestaties tegen de regering in Angola op de voet gevolgd door de media en door mensenrechtenorganisaties, ook de manifestaties die niet plaatsvonden of waar slechts weinig mensen kwamen opdagen (zie informatie administratief dossier). Er mag dan ook vanuit gegaan worden dat u met de manifestatie van september 2011 waaraan uw man zou hebben deelgenomen, de manifestatie van 3 september 2011 op het onafhankelijkheidsplein van Luanda bedoelt, aangezien dit de enige grote manifestatie is die kan teruggevonden worden in september 2011 (zie informatie administratief dossier). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt ging de betoging vreedzaam van start op 'Praça da Independencia' (= onafhankelijkheidsplein, vroeger Largo Primeiro de Maio), maar liep ze uit de hand toen een groepje betogers het plein wilde verlaten om richting het presidentieel paleis te marcheren om de vrijlating te eisen van Pandita Neru, één van de organisatoren van de manifestatie die nog voor de start van de manifestatie werd gearresteerd. De politie blokkeerde een nabijgelegen weg en de meeste demonstranten werden gearresteerd nabij de Sagrada familia kerk. Het protest op het onafhankelijkheidsplein ging nog door tot middernacht, waarop de politie de overgebleven demonstranten met geweld van het plein verdreef, en er opnieuw mensen gearresteerd werden (zie informatie administratief dossier). Dit komt niet overeen met uw versie van de feiten, namelijk dat de manifestanten enkele rondjes rond het onafhankelijkheidsplein liepen en dat uw man in de voormiddag al op datzelfde plein gearresteerd werd (CGVS p. 18). U stelt bovendien dat uw man, (E.K.C.), samen met (Mat.) en (Mak.), de manifestatie mee organiseerde (CGVS p. 17). De achternamen van zijn twee mede-organisatoren kent u echter niet, hoewel u stelt dat zij burens waren (CGVS p. 17). Bovendien kan geen van deze namen (uw man inclusief) teruggevonden worden onder de organisatoren van de manifestatie op 3 september 2011, die zichzelf bekend maakten nog voor de manifestatie plaatsvond (zie informatie administratief dossier). U noemt bovendien geen enkele van de gekende organisatoren van deze manifestatie, hoewel men zou verwachten dat u enigszins op de hoogte zou zijn van gebeurtenissen in september 2011 en van de personen die er bij betrokken waren, aangezien u stelt dat uw man onder hen was en dit aanleiding heeft gegeven tot zijn arrestatie en uiteindelijk tot uw vlucht uit Angola. Hoewel u stelt dat de manifestatie op 25 november 2011 een grote manifestatie was, kan er in de informatie waarover het CGVS beschikt geen enkele (laat staan een grote) manifestatie te Luanda in november 2011 worden teruggevonden. Deze vaststellingen met betrekking tot de manifestaties waaraan uw man zou hebben deelgenomen, laten toe vraagtekens te plaatsen bij het profiel van uw man als manifestant en bijgevolg kunnen ook bij jullie arrestatie op 16 februari 2012 en bij de daaropvolgende problemen die u ondervonden zou hebben.

De namen van de twee Cabindezen wiens arrestatie aanleiding zou gegeven hebben tot uw eigen arrestatie en de arrestatie van uw man, kan u niet noemen (CGVS p. 11). De vriend van uw man die hen naar jullie pension gestuurd zou hebben, kent u slechts bij voornaam (CGVS p. 12). Nochtans zou men denken dat deze informatie u zou bijgebleven zijn, aangezien de twee mannen de aanleiding zijn van uw problemen in uw land van herkomst en u bij de politie over hen ondervraagd werd (CGVS p. 10, 12). Er kan dan ook niet worden aangenomen dat u zelfs hun naam niet kan noemen. U stelt dat uw man van u gescheiden werd zodra duidelijk werd dat hij op een lijst met manifestanten stond (CGVS p. 10). Zelf werd u op 20 februari 2012 vrijgelaten (CGVS p. 11). Wanneer u naar uw man ging informeren kreeg u te horen dat hij werd overgebracht naar een andere eenheid (CGVS p. 10). Uw man kon op 3 maart 2012 ontsnappen uit detentie (CGVS p. 13). Hoewel u uw man nog zag nadat hij uit detentie kon ontsnappen (CGVS p. 12, 13), weet u niet waar hij tot 3 maart 2012 werd vastgehouden (CGVS p. 12, 13). Ook uw verklaringen over de manier waarop u eens u in België was hoorde dat uw man op de luchthaven gearresteerd werd, zijn weinig coherent. U verklaart aanvankelijk immers dat uw schoonbroer u opbelde terwijl u in België was en u zei dat uw man ook op het punt stond om naar België te komen, maar dat hij gearresteerd werd op de luchthaven (CGVS p. 4). Later verklaart u dat uw schoonbroer hoorde dat uw man gearresteerd werd en dat hij daarom terug naar Angola vertrok (CGVS p. 10, 11), wat doet uitschijnen dat uw schoonbroer dit reeds vernam toen hij nog in België was. U vermoedt dat uw schoonbroer op 11 maart 2012 terug naar Angola vertrok (CGVS p. 11). Hij belde u na drie dagen, maar wist nog steeds niet waar uw man zich bevond (CGVS p. 10). Aan het einde van het gehoor verklaart u echter dat uw schoonbroer u op 11 maart 2012 opbelde vanuit Angola en u vertelde dat uw man gearresteerd werd in de luchthaven (CGVS p. 20). Verder valt op dat u sindsdien geen contact meer hield met uw schoonbroer (CGVS p. 10, 20), noch met iemand anders in Angola (CGVS p. 6, 7). Van een asielzoeker kan nochtans verwacht worden dat hij zich, op welke manier dan ook, op de hoogte houdt van de stand van zaken met betrekking tot zijn voorgehouden problemen. De situatie van uw man is van cruciaal belang voor uw eigen veiligheid in uw land van herkomst. Men zou dan ook verwachten dat u zou zorgen hoe dan ook contact te houden met iemand in Angola, zodat u zich van zijn situatie op de hoogte kan houden. Dat u naliet dit te doen tast de ernst van uw beweerde problemen verder aan. U verklaarde weliswaar dat u de gegevens van uw familie aan het Rode Kruis gaf (CGVS p. 20), maar er kan niet worden ingezien waarom u zelf niet zorgde het contact met hen en met uw schoonbroer in stand te houden, aangezien u op 5 maart 2012 van thuis uit vertrok (CGVS p. 10),

samen met uw schoonbroer, wetende dat het vertrek van uw man uit Angola niet voor de hand liggend zou zijn.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt geen documenten voor die uw identiteit of reisweg kunnen ondersteunen. “

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Justitie belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroepen verzoeksters zich op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van de zorgvuldigheidsplicht en van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*”.

Vooreerst merken verzoeksters op dat er geen tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en de verklaringen afgelegd op het CGVS.

Betreffende de in de bestreden beslissing opgeworpen tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen aangaande de arrestaties van de echtgenoot van eerste verzoekster, stellen verzoeksters dat eerste verzoekster gezegd heeft dat zij weet heeft van drie arrestaties, maar dat voor september 2011 haar echtgenoot ook al eens tweemaal moet gearresteerd geweest zijn, doch dat zij hierover niet veel kennis heeft. Verzoeksters vinden het ten zeerste merkwaardig dat het profiel van de echtgenoot van eerste verzoekster betwist kan worden louter op basis van de verklaringen over de manifestaties waarbij eerste verzoekster zelf niet persoonlijk aanwezig was, terwijl zij geenszins ondervraagd werd over het lidmaatschap van haar echtgenoot van UNITA.

Vervolgens voeren verzoeksters aan dat Angola een dictatuur is waar de persvrijheid wordt beknopt. Uit de door verweerder aan de administratieve dossiers toegevoegde informatie leiden verzoeksters af dat er zelfs discussie is over het exacte aantal gearresteerden, zodat volgens hen niet valt uit te sluiten dat effectief meerdere mensen reeds gearresteerd werden voor aanvang van de manifestatie. Verzoeksters stellen vervolgens: “*Eerste verzoekster heeft trouwens als organisator namen genoemd, doch deze kan verweerder niet terugvinden in haar informatie. Evenmin kan zij een grote betoging terugvinden op 25 november 2011. Daarom besluit verweerder maar dat de verklaringen van eerste verzoekster niet correct zouden zijn.*” Volgens verzoeksters kan verweerder niet zomaar besluiten dat het verhaal van eerste verzoekster ongeloofwaardig zou zijn louter en alleen omdat hij een betoging niet kan terugvinden in de opgezochte informatie. Eerste verzoekster meent bovendien dat er ergens een foute neerslag moet geweest zijn nu zij meent steeds 25 september 2011 en 25 november 2011 te hebben gezegd. Aangaande de plaats van de betoging was eerste verzoekster verward en heeft zij zich gecorrigeerd. De betoging waarover eerste verzoekster het had in september op “*onze de novembre*” nam volgens haar plaats halverwege de maand september en betreft nog een andere manifestatie.

Wat betreft de twee Cabindezen die naar het pension werden doorverwezen wijzen verzoeksters erop dat het geen klanten bleken te zijn, waardoor eerste verzoekster hun namen niet kende. Tevens wijzen zij erop dat eerste verzoekster nooit gevraagd heeft naar de volledige naam van de vriend van haar echtgenoot die de Cabindezen doorverwees. Dat eerste verzoekster de exacte plaats niet kent waar haar echtgenoot tot 3 maart 2012 werd vastgehouden, wijten zij aan de bureaucratie waarvan zij niet méér informatie kreeg. Dat gegevens van arrestanten niet worden vrijgegeven, blijkt volgens verzoeksters ook uit de aan de administratieve dossiers toegevoegde informatie. Verder stellen

verzoeksters dat eerste verzoekster nooit gezegd heeft dat haar schoonbroer vertrok omdat haar echtgenoot gearresteerd werd. Uit de antwoorden van eerste verzoekster waarnaar verweerder verwijst, blijkt volgens verzoeksters geenszins dat eerste verzoekster zou hebben aangegeven dat de schoonbroer pas bij aankomst in Angola vernam dat de echtgenoot gearresteerd was. Eerste verzoekster heeft enkel het nieuws weergegeven dat zij vernam na de terugkeer van de schoonbroer, waaruit niet af te leiden valt dat de schoonbroer pas op de hoogte was van de arrestatie bij aankomst. Verzoeksters voeren tevens aan dat zij weldegelijk getracht hebben contact te leggen en dat men niet zomaar zonder reden naar het Rode Kruis loopt om hierbij te gaan helpen. Daarnaast proberen verzoeksters ook via de Angolese gemeenschap in België één en ander uit te zoeken, doch tot op heden zonder succes.

Vervolgens menen verzoeksters dat er geen enkele vraag gesteld werd over het lidmaatschap van de echtgenoot van eerste verzoekster van UNITA. Hoewel eerste verzoekster zelf enkele dagen werd gearresteerd, werd niet verder ingegaan op deze persoonlijke vervolgingsfeiten, aldus verzoeksters. Dit is volgens hen nochtans van onmiskenbaar belang om de geloofwaardigheid al dan niet vast te stellen.

Verzoeksters wijzen er nog op dat zij geen beroep kunnen doen op de Angolese overheid, daar de problemen in verband staan met de overheid zelf.

2.1.2. In een tweede middel beroepen verzoeksters zich op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, en van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*".

Verzoeksters menen dat verweerder heeft nagelaten een bijkomend onderzoek naar de subsidiaire beschermingsstatus te voeren. Hun afkomst wordt in de bestreden beslissing niet nadrukkelijk betwist en het risico dat zij lopen bij een terugkeer naar Angola werd niet nagegaan. Verzoeksters verwijzen naar een internetartikel en een arrest van de Beroepscommissie voor Vluchtelingen van Frankrijk.

2.1.3. Verzoeksters voegen bij hun verzoekschrift een arrest van de Beroepscommissie voor Vluchtelingen van Frankrijk (stuk 4) en een internetartikel (stuk 5).

2.2.1. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, verstreek blijkens artikel 38 van voormelde richtlijn op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

2.2.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeksters duiden niet aan op welke wijze zij artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geschonden achten. De schending van dit artikel wordt dan ook niet dienstig aangevoerd.

2.2.3. Waar verzoeksters stellen dat minstens "*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" geschonden is, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissingen het hen onmogelijk zouden maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeksters blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissingen kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. De schending van "*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" kan dan ook niet worden aangenomen.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet worden verzoeksters' asielaanvragen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Waar verzoeksters erop wijzen dat er geen tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen het gehoor op de DVZ en hun verklaringen op het CGVS, dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Waar verzoeksters stellen dat eerste verzoekster gezegd heeft dat zij weet heeft van drie arrestaties, maar dat voor september 2011 haar echtgenoot ook al eens tweemaal moet gearresteerd geweest zijn, doch dat zij hierover niet veel kennis heeft, dient opgemerkt dat verzoeksters hier een verkeerde lezing maken van het gehoorverslag en/of de bestreden beslissingen. Tijdens haar gehoor op het CGVS verklaarde eerste verzoekster immers het volgende met betrekking tot de arrestaties van haar echtgenoot: "Dus hij is in totaal drie keer gearresteerd geweest? Ja, bij mijn weten. En wanneer was de eerste keer? Dat weet ik niet meer. Weet u het ongeveer, kan u het schatten? In september, toen waren er ook manifestaties. In september 2011 is hij ook gearresteerd? Ja. En dan nog op 25 november en 16 februari het jaar erna? Ja. Verder nog gearresteerd voor zover u weet? Niet voor andere redenen, enkel voor de manifestaties. Maar tenzij die drie keer, waren er nog voorvallen waarbij hij gearresteerd werd? Ja, hij is nog een aantal keer gearresteerd ook in de stad, terwijl ze activiteiten hadden werden ze gearresteerd en meegenomen, moesten ze een namiddag ofzo in de gevangenis blijven, een paar keer moest hij ook een nacht doorbrengen in de gevangenis en ging ik hem eten brengen. En hoeveel keer is hij dan in totaal gearresteerd? Bij mijn weten drie keer. Dus tenzij de drie momenten die u noemde heeft u geen weet van andere arrestaties? Er zijn momenten geweest dat ze mij kwamen vertellen dat mijn man had vastgezet en dat hij terug werd vrijgelaten, maar verder vernam ik er niets van. En wanneer kwamen ze u dat dan vertellen, dat hij had vastgezet? Bij andere manifestaties, maar de data weer ik niet meer. En hoe vaak gebeurde dat ongeveer? Een tweetal keer. Een tweetal keer tenzij de drie data die u al noemde? Ja, een tweetal keer dat ze het mij kwamen zeggen. Wanneer was dat ongeveer, tegenover de drie data die u al noemde? Dat was voordien." (gehoorverslag CGVS eerste verzoekster, p. 14-15). Gelet op deze verklaringen op het CGVS stellen de bestreden beslissingen terecht als volgt: "Met betrekking tot het aantal keren dat uw man voor zover u weet gearresteerd werd, legt u wisselende verklaringen af. Zo verklaarde u aanvankelijk dat uw man verschillende keren deelnam aan manifestaties, maar dat hij problemen had na de manifestatie van 25 november 2011, tijdens dewelke hij gearresteerd werd en een dag of twee vastgehouden (CGVS p. 13, 14). Gevraagd of hij ooit gearresteerd werd voor 25 november 2011 antwoordt u bevestigend en u stelt dat hij verschillende keren gearresteerd werd, telkens hij aan een manifestatie deelnam (CGVS p. 14). Gevraagd hoeveel keer hij dan in totaal gearresteerd werd, stelt u dat hij twee keer gearresteerd werd voor de arrestatie op 16 februari 2012 en u bevestigt dat hij dus bij uw weten drie keer gearresteerd werd. Gevraagd om dieper in te gaan op zijn eerste arrestatie, stelt u dat hij in september 2011 gearresteerd werd naar aanleiding van manifestaties. (CGVS p. 14.) Opnieuw gevraagd of hij dus verder nooit gearresteerd werd, stelt u nu dat hij enkel voor de manifestaties gearresteerd werd, niet om andere redenen, opnieuw gevraagd of er tenzij deze drie arrestaties nog momenten waren waarop hij gearresteerd werd, stelde u vaagweg dat hij nog een aantal keer gearresteerd werd in de stad, tijdens activiteiten. Opnieuw gevraagd hoeveel keer uw man dan in totaal gearresteerd werd stelt u dat u weet hebt van drie arrestaties. Gevraagd om dus te bevestigen dat u tenzij de drie momenten die u reeds noemde geen weet heeft van andere keren waarop uw man gearresteerd werd, stelt u nu dat men u voordien reeds kwam vertellen dat uw man had vastgezet en terug werd vrijgelaten, maar dat u er verder niets van vernam. (CGVS p. 14.) U verklaart vervolgens dat dit een tweetal keer gebeurde en dat het nog voor de drie momenten was die u al noemde (CGVS p. 15), hoewel u op de vraag wanneer uw man voor het eerste gearresteerd werd, antwoordde dat het in september 2011 was (CGVS p. 14)." Waar verzoeksters het zeer merkwaardig vinden dat verweerder het profiel van de echtgenoot van eerste verzoekster kan betwisten louter op basis van verklaringen over manifestaties waarbij eerste verzoekster zelf niet persoonlijk aanwezig was, dient vooreerst opgemerkt dat de bestreden beslissingen, behoudens voormelde incoherente, nog naar andere elementen wijzen teneinde de ongeloofwaardigheid van het profiel van de echtgenoot van eerste verzoekster te motiveren en dus niet "louter op basis van verklaringen over manifestaties waarbij eerste verzoekster zelf niet persoonlijk aanwezig was" de vluchtelingenstatus weigeren. Bovendien kan redelijkerwijze van eerste verzoekster verwacht worden dat zij zich terdege informeert omtrent deze manifestaties en de problemen die de echtgenoot van eerste verzoekster hierdoor zou gehad hebben, aangezien zij (onder meer) omwille van deze problemen hun land van herkomst verlieten en in België internationale bescherming vragen. Waar verzoeksters stellen dat eerste verzoekster geenszins ondervraagd werd over het lidmaatschap van haar echtgenoot van UNITA, dient opgemerkt dat eerste verzoekster op het einde van haar gehoor gevraagd werd of er nog andere dingen waren die zij wilde toevoegen, waarnaar nog niet gevraagd werd maar waarvan zij dacht dat ze geweten moeten zijn en dat zij ontkennend antwoordde

(gehoorverslag CGVS eerste verzoekster, p. 21). Verzoeksters zijn zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die zij afleggen en het is niet aan de *protection officer* om het gehoor te “sturen”.

Vervolgens voeren verzoeksters aan dat Angola een dictatuur is, waar de persvrijheid wordt beknopt en menen zij dat verweerder niet zomaar kan besluiten dat het verhaal van eerste verzoekster ongeloofwaardig is louter en alleen omdat hij een betoging niet kan terug vinden in de door hem opgezochte informatie. Opnieuw dient erop gewezen dat de bestreden beslissingen de vluchtelingenstatus niet weigeren “*louter en alleen*” omdat geen informatie kon worden teruggevonden over een bepaalde betoging, maar tevens andere elementen aanhalen om de ongeloofwaardigheid van verzoeksters asielrelazen vast te stellen. Bovendien bekritisieren verzoeksters wel de informatie van verweerder doch brengen zij geen enkel stuk bij waaruit blijkt dat verweerders informatie (zie map ‘Landeninformatie’ in de administratieve dossiers) onjuist of achterhaald zou zijn. Het is niet omdat er discussie is over het exacte aantal gearresteerden dat al de overige elementen in verweerders informatie ter discussie staan of onduidelijk zouden zijn. Waar verzoeksters stellen “*Eerste verzoekster heeft trouwens als organisator namen genoemd*”, dient opgemerkt dat verzoeksters hier voor het eerst stellen dat eerste verzoekster tevens organisator zou zijn geweest van betogingen, terwijl zij tijdens haar gehoor steeds verklaarde dat enkel haar echtgenoot betogingen organiseerde en zij daar niets mee te maken had (gehoorverslag CGVS eerste verzoekster, p. 19). Waar verzoeksters stellen dat er “*ergens een foute neerslag moet geweest zijn*” nu eerste verzoekster telkens 25 september 2011 en 25 november 2011 heeft gezegd, dient opgemerkt dat verzoeksters niet *in concreto* aanduiden waar precies een verkeerde neerslag zou gebeurd zijn van de verklaringen van eerste verzoekster. Bovendien maakten noch eerste verzoekster, noch haar raadsman enige opmerking dienaangaande tijdens of op het einde van het gehoor, bevestigde eerste verzoekster dat zij de vragen inhoudelijk verstaan heeft en de tolk Portugees goed begreep en blijkt uit een lezing van het gehoorverslag dat het gehoor verder op een normale wijze is geschied (gehoorverslag CGVS eerste verzoekster, p. 21). Dat er “*ergens een foute neerslag moet geweest zijn*” is dan ook niet meer dan een loutere *post factum*-verklaring die de motieven van de bestreden beslissingen niet kan weerleggen. Verder blijkt uit een lezing van het gehoorverslag van eerste verzoekster dat zij weldegelijk eerst verklaarde dat de betoging op 25 november 2011 plaatsvond op het onafhankelijkheidsplein, terwijl zij even later verklaarde dat de betoging van september 2011 op het onafhankelijkheidsplein plaatsvond en niet meer te weten waar de betoging van 25 november 2011 plaatsvond (gehoorverslag CGVS eerste verzoekster, p. 15 en 18). Bovendien verklaarde eerste verzoekster aanvankelijk dat de betoging van september 2011 plaatsvond op de “Onze De Novembre” (gehoorverslag CGVS eerste verzoekster, p. 15). Dat het hier om nog een andere manifestatie zou gaan in september 2011 blijkt in het geheel niet uit een lezing van het gehoorverslag, waar enkel sprake is van een betoging in september 2011 en één in november 2011, terwijl eerste verzoekster nergens vermeldde dat zij het had over twee verschillende betogingen in september 2011. Opnieuw komen verzoeksters niet verder dan een loutere *post factum*-verklaring.

Gelet op het voorgaande stellen de bestreden beslissingen correct als volgt: “*U verklaart dat beide manifestaties grote manifestaties waren en u vermoedt dat er op de manifestatie van september 2011 meer dan 100 mensen aanwezig waren (CGVS p. 16). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt worden manifestaties tegen de regering in Angola op de voet gevolgd door de media en door mensenrechtenorganisaties, ook de manifestaties die niet plaatsvonden of waar slechts weinig mensen kwamen opdagen (zie informatie administratief dossier). Er mag dan ook vanuit gegaan worden dat u met de manifestatie van september 2011 waaraan uw man zou hebben deelgenomen, de manifestatie van 3 september 2011 op het onafhankelijkheidsplein van Luanda bedoelt, aangezien dit de enige grote manifestatie is die kan teruggevonden worden in september 2011 (zie informatie administratief dossier). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt ging de betoging vreedzaam van start op ‘Praça da Independencia’ (= onafhankelijkheidsplein, vroeger Largo Primeiro de Maio), maar liep ze uit de hand toen een groepje betogers het plein wilde verlaten om richting het presidentieel paleis te marcheren om de vrijlating te eisen van Pandita Neru, één van de organisatoren van de manifestatie die nog voor de start van de manifestatie werd gearresteerd. De politie blokkeerde een nabijgelegen weg en de meeste demonstranten werden gearresteerd nabij de Sagrada familia kerk. Het protest op het onafhankelijkheidsplein ging nog door tot middernacht, waarop de politie de overgebleven demonstranten met geweld van het plein verdreef, en er opnieuw mensen gearresteerd werden (zie informatie administratief dossier). Dit komt niet overeen met uw versie van de feiten, namelijk dat de manifestanten enkele rondjes rond het onafhankelijkheidsplein liepen en dat uw man in de voormiddag al op datzelfde plein gearresteerd werd (CGVS p. 18). U stelt bovendien dat uw man, Eduardo Kufita Cuma, samen met Mateus en Makonga, de manifestatie mee organiseerde (CGVS p. 17). De achternamen van zijn twee mede-organisatoren kent u echter niet, hoewel u stelt dat zij burens waren (CGVS p. 17). Bovendien kan geen van deze namen (uw man inclusief) teruggevonden onder de*

organisatoren van de manifestatie op 3 september 2011, die zichzelf bekend maakten nog voor de manifestatie plaatsvond (zie informatie administratief dossier). U noemt bovendien geen enkele van de gekende organisatoren van deze manifestatie, hoewel men zou verwachten dat u enigszins op de hoogte zou zijn van gebeurtenissen in september 2011 en van de personen die er bij betrokken waren, aangezien u stelt dat uw man onder hen was en dit aanleiding heeft gegeven tot zijn arrestatie en uiteindelijk tot uw vlucht uit Angola. Hoewel u stelt dat de manifestatie op 25 november 2011 een grote manifestatie was, kan er in de informatie waarover het CGVS beschikt geen enkele (laat staan een grote) manifestatie te Luanda in november 2011 worden teruggevonden. Deze vaststellingen met betrekking tot de manifestaties waaraan uw man zou hebben deelgenomen, laten toe vraagtekens te plaatsen bij het profiel van uw man als manifestant en bijgevolg kunnen ook bij jullie arrestatie op 16 februari 2012 en bij de daaropvolgende problemen die u ondervonden zou hebben."

Waar verzoeksters stellen als volgt: "De twee Cabindezen werden naar het pension doorverwezen via een vriend van de echtgenoot van eerste verzoekster. Eerste verzoekster heeft gezegd dat zij eerste dacht dat het klanten waren nu haar man er op moment van ontvangst niet was. Omdat het echter geen klanten bleken te zijn, kende zij ook hun naam niet. Zij waren immers doorverwezen via een vriend van haar echtgenoot en niet via eerste verzoekster zelf. Dat zij enkel de voornaam van de vriend van haar echtgenoot kent, kan eveneens moeilijk verweten worden. Het is een vriend van haar echtgenoot, eerste verzoekster heeft niet naar de volledige naam gevraagd. Dat eerste verzoekster de exacte plaats van vasthouding niet wist, heeft te maken met het feit dat haar echtgenoot werd verplaatst, meer informatie kreeg eerste verzoekster niet, zij dient op te boksen hierbij tegen bureaucratie. Indien de autoriteiten haar niet willen meedelen waar hij is, kan zij niet veel doen.", komen zij in feite niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, hetgeen evenwel de motieven van de bestreden beslissingen niet kan weerleggen. Tevens kan er nogmaals op gewezen worden dat, aangezien verzoeksters omwille van de beweerdde problemen in Angola in België internationale bescherming vragen, redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich terdege informeren met betrekking tot deze problemen. Waar verzoeksters stellen dat zij dienden op te boksen tegen een bureaucratie en dat uit verweerders informatie in de administratieve dossiers (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat gegevens van arrestanten niet worden vrijgegeven, dient opgemerkt dat eerste verzoekster verklaarde dat haar echtgenoot wist te ontsnappen uit zijn detentie en dat zij hem daarna nog gezien heeft (gehoorverslag CGVS eerste verzoekster, p. 12-13), zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij meteen zou informeren naar de plaats waar hij gezeten heeft.

Wat betreft het nieuws dat haar echtgenoot op de luchthaven in Angola gearresteerd zou zijn verklaarde eerste verzoekster aanvankelijk als volgt: "Kreeg u nadien nog informatie over zijn situatie nadien? Ja, toen ik hier ben aangekomen wel. Welke informatie kreeg u? Mijn schoonbroer belde me hier op, hij zei dat hij ook op het punt stond om naar hier te reizen, maar dat hij aan de luchthaven is aangehouden of zo iets. Wie is er aangehouden aan de luchthaven? Mijn man wilde ook naar hier komen, hij stond op het punt te vertrekken, maar hij werd gearresteerd op de luchthaven. [...] Heeft u momenteel nog contact met (K.)? Hij heeft me naar hier gebracht en drie dagen later belde hij me op, hij was al terug in Angola, dat is de laatste keer dat ik contact met hem had. En waarover ging dat gesprek drie dagen later? Hij is dringend teruggekeerd naar Angola, omdat hij vernam dat mijn man was opgepakt op de luchthaven en meegenomen. Hij is toen onmiddellijk teruggekeerd om te weten wat er gebeurde. Toen hij me belde wist hij nog niet waar mijn man precies werd gevangen gehouden. En sindsdien hoorde u niets meer? Neen." (gehoorverslag CGVS eerste verzoekster, p. 4 en 10). Hieruit blijkt dat de schoonbroer van eerste verzoekster, die met verzoeksters meereisde naar België, in België nieuws zou ontvangen hebben dat zijn broer op de luchthaven in Angola gearresteerd werd en meteen naar Angola terugkeerde. Later tijdens het gehoor verklaarde eerste verzoekster evenwel als volgt: "Eens u hier was, hoorde u dat uw man gearresteerd werd op de luchthaven? Ja, mijn schoonbroer heeft mij gebeld dat mijn man niet kon reizen, dat hij werd gearresteerd in de luchthaven. Wanneer hoorde u dat juist, dat hij gearresteerd was in de luchthaven? Ik was al in het centrum. Ik had daar geslapen. In Beernem. De elfde heeft hij mij gebeld. Dus uw schoonbroer was al in Angola en belde u op de 11e dat uw man gearresteerd was? Ja, inderdaad. Hij was al in Angola, uw schoonbroer? ja" (gehoorverslag CGVS eerste verzoekster, p. 19-20). Hieruit blijkt dat de schoonbroer van eerste verzoekster reeds naar Angola was teruggekeerd alvorens hij vernam dat haar echtgenoot op de luchthaven gearresteerd was, hetgeen tegenstrijdig is aan haar eerdere verklaringen hieromtrent. Waar verzoeksters verder nog stellen dat men "niet zomaar naar het Rode Kruis [loopt] om hierbij te gaan helpen" en dat zij via de Angolese gemeenschap in België het één en ander proberen uit te zoeken, komen zij niet verder dan het uiten van een blote bewering die op geen enkele manier gestaafd wordt. De bestreden beslissing stelt dan ook terecht als volgt: "Verder valt op dat u sindsdien geen contact meer hield met uw schoonbroer (CGVS p. 10, 20), noch met iemand anders in Angola (CGVS p. 6, 7). Van een

asielzoeker kan nochtans verwacht worden dat hij zich, op welke manier dan ook, op de hoogte houdt van de stand van zaken met betrekking tot zijn voorgehouden problemen. De situatie van uw man is van cruciaal belang voor uw eigen veiligheid in uw land van herkomst. Men zou dan ook verwachten dat u zou zorgen hoe dan ook contact te houden met iemand in Angola, zodat u zich van zijn situatie op de hoogte kan houden. Dat u naliet dit te doen tast de ernst van uw beweerde problemen verder aan. U verklaarde weliswaar dat u de gegevens van uw familie aan het Rode Kruis gaf (CGVS p. 20), maar er kan niet worden ingezien waarom u zelf niet zorgde het contact met hen en met uw schoonbroer in stand te houden, aangezien u op 5 maart 2012 van thuis uit vertrok (CGVS p. 10), samen met uw schoonbroer, wetende dat het vertrek van uw man uit Angola niet voor de hand liggend zou zijn.”

Vervolgens menen verzoeksters dat er geen enkele vraag gesteld werd over het lidmaatschap van de echtgenoot van eerste verzoekster van UNITA. Hoewel eerste verzoekster zelf enkele dagen werd gearresteerd, werd niet verder ingegaan op deze persoonlijke vervolgingsfeiten, aldus verzoeksters. Dit is volgens hen nochtans van onmiskenbaar belang om de geloofwaardigheid al dan niet vast te stellen, zo menen verzoeksters. De Raad stelt evenwel vast dat verzoeksters in onderhavig verzoekschrift geen enkel concreet element aanreiken waaruit zou kunnen blijken op welke wijze het lidmaatschap van de echtgenoot van eerste verzoekster van UNITA of de arrestatie gedurende enkele dagen van eerste verzoekster de motieven van de bestreden beslissingen in een ander daglicht zou kunnen plaatsen. Nogmaals kan erop gewezen worden dat eerste verzoekster op het einde van haar gehoor gevraagd werd of er nog andere dingen waren die zij wilde toevoegen, waarnaar nog niet gevraagd werd maar waarvan zij dacht dat ze geweten moeten zijn en dat zij ontkennend antwoordde (gehoorverslag CGVS eerste verzoekster, p. 21), alsook dat verzoeksters zelf verantwoordelijk zijn voor de verklaringen die zij afleggen en dat het niet aan de *protection officer* is om het gehoor te “sturen”.

De bestreden beslissingen wijzen er overigens terecht op dat verzoeksters geen documenten voorleggen die hun identiteit of reisweg kunnen staven. Ook bij onderhavig verzoekschrift voegen zij geen zulke documenten.

De stukken die verzoeksters aan hun verzoekschrift toevoegen (stukken 4 en 5) bevatten louter algemene informatie en hebben geen betrekking op hun persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeksters dienen de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijven hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Gelet op hetgeen vooraf gaat, kan geen geloof gehecht worden aan verzoeksters asielrelazen. Bijgevolg is hun stelling dat zij geen beroep kunnen doen op de Angolese overheid, niet relevant.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters asielrelazen niet voldoen aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeksters een gegronde vrees voor vervolging hebben in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun relazen en de elementen in het dossier tonen verzoeksters niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. De door verzoeksters bijgebracht informatie (stukken 4 en 5) doet hieraan geen afbreuk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS